

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Salapan

Jeff Pippenger

2025-12-11

Nomer Salapan

Kuring geus nepi ka hiji titik dina bubuka ieu kana kitab Yoel pikeun sakeudeung nyindekkeun sawatara hal tina dalapan tulisan kahiji sarta nangtukeun naon anu sakuduna urang antisipasi tina kitab Yoel ayeuna sanggeus urang mimitian ngulikna kalayan leuwih langsung, tuluy tangtu naon patalina éta jeung peperangan di Raphia jeung Panium dina Daniel 11:11–16?

Urang geus méré tekanan kana lagu kebon anggur, sabab sacara nubuat “pangalaman” dilambangkeun ku hiji “lagu.” Salah sahiji ciri tina saratus opat puluh opat rebu nyaéta maranéhna nyanyi lagu Musa jeung Anak Domba, anu saukur mangrupa cara Yohanes pikeun ngagambarkeun lagu kebon anggur Yesaya. Unggal nabi utama ngamimitian kitabna ku panghukuman-panghukuman ngalawan Israil ku sabab pambrontakan maranéhna, atawa bisa disebut yén unggal nabi utama mimitina nyanyikeun lagu kebon anggur. Kuring nyatakeun yén lagu kebon anggur Yoel dina pasal kahiji téh salah sahiji panyingkepan anu pangpentingna ngeunaan lagu kebon anggur. Kuring teu bisa nyebutkeun naha kuring leres atawa henteu, tapi alesan kuring nyekel kayakinan ieu nyaéta yén hubungan-hubungan nubuat anu dilambangkeun sacara simbolis dina kitab Yoel katingalina mangrupa hiji konci, atawa meureun hiji as pikeun sababaraha jari-jari roda. Kasaksian Yoel lain waé nyambung jeung garis-garis saajar séjénna, tapi katingalina ogé netepkeun hiji titik rujukan, utamana ngaliwatan perlambang kebon anggur anu diruksak dina pasal kahiji, sarta dua pasal salajengna ngaidéntifikasi boh mangsa pangujian gambar sato galak di Amérika Sarikat boh ogé mangsa pangujian gambar sato galak pikeun dunya. Jeung éta kabéh ditempatkeun dina kontéks hiji kebon anggur, sarta kebon anggur lain kebon anggur anu hirup—lamun teu meunang hujan.

Urang ogé geus merenahkeun tekanan kana jangka waktu nubuatan anu diwakilan ku lambang “sabaraha lila?” Kuring ngarasa perlu ngingetkeun urang kana prinsip anu geus ditetepkeun saméméhna ngeunaan “sabaraha lila” pikeun nempatkeun hiji tekanan kana “batu panutup” anu baheula téh, sarta ayeuna ogé mangrupikeun pondasi jeung batu juru. Kamekaran pinuh anu pamungkas tina amanat Midnite Cry anu ayeuna keur lumangsung téh nyaéta “batu panutup.” Dumasar kana pondasi-pondasi éta, batu panutup téh mangrupikeun permata-permata Miller anu ngagurilap sapuluh kali leuwih caang tibatan dina awalna.

Dumasar kana “padamelan-padamelan anu ajaib” ti Allah, batu panutupna nyaéta nalika umat-Na ngalih tina pangalaman Laodikea kana pangalaman Filadelfia, nya éta nalika umat éta jadi nu ka-8 anu asalna tina nu ka-7, sarta ogé nalika maranéhna ngalih tina garéja nu militén kana garéja nu triumfan. Ieu peralihan téh mangrupikeun batu panutup. Peralihan éta kajadian nalika umat Allah ngadangu jeung ningali pesen “batu panutup,” sarta éta jadi hal anu ajaib dina panon maranéhna. Pesen batu panutup téh mangrupa klimaksna, sabab éta ngahijikeun sakabéh bebeneran simbolis

ngeunaan “batu panutup.” Pesen ngeunaan “tujuh kali” téh nyaéta batu pondasi Miller, sarta éta sakuduna janten batu panutup gerakan Millerite. Pentakosta téh batu panutup pikeun mangsa Pentakosta, sakumaha ogé Midang Cry téh batu panutup gerakan Millerite tina malaikat kahiji jeung kadua.

Salaku puncak atawa batu panutup tina mangsa 46 taun nalika Kristus ngadegkeun Bait Allah Millerite tina malaikat kahiji jeung kadua, éta batu panutup kedah jadi batu pondasi pikeun padamelan Kristus dina ngadegkeun Bait Allah saratus opat puluh opat rebu. Éta batu pondasi diteundeun dina taun 1844 minangka cahaya pikeun nyaangan jalan ka sawarga, sarta ku sabab éta umat Allah dina ahir dunya kudu mulang ka “jalan-jalan heubeul” supaya maranéhna manggihan katengtreman. Lamun jeung iraha maranéhna mulang ka sajarah para panaratas Millerite, maranéhna bakal manggihan yén amanat Midnite Cry téh mangrupa puncak tina sajarah pondasi. Midnite Cry éta hiji panyataan tina curahan Roh Suci. Nalika hiji jiwa mulang ka “jalan-jalan heubeul” sarta manggihan “cahaya caang” anu diteundeun dina awal atawa titik pondasi jalan éta, maranéhna manggihan Midnite Cry, anu ku Yermia dihartikeun minangka “katengtreman.”

“Maranéhna miboga hiji cahaya caang anu dipasang di tukangeun maranéhna, di awal jalan éta, anu saur hiji malaikat ka kuring nyaéta ‘ceurik tengah peuting.’ Cahaya ieu nyorot sapanjang jalan éta, sarta maparin cahaya pikeun suku maranéhna, sangkan maranéhna ulah titajong.

“Upami maranéhna nancebkeun panonna ka Yesus, anu aya pas hareupeun maranéhna, nungtun maranéhna ka eta kota, maranéhna aman. Tapi teu lila tuluy sawatara jadi cape, sarta ngomong yén kota téh masih kacida jauhna, padahal maranéhna nyangka geus semestina asup ka dinya ti heula. Tuluy Yesus nguatkeun haté maranéhna ku ngangkat panangan katuhu-Na anu mulya, sarta tina panangan-Na kaluar hiji cahaya anu ngalambay ngaluhureun rombongan advent, tuluy maranéhna ngagorowok, ‘Alleluia!’ Nu séjén kalawan gagabah mungkir kana cahaya di tukangeun maranéhna, sarta nyebutkeun yén lain Allah anu geus mingpin maranéhna nepi ka sa jauhna kitu. Cahaya di tukangeun maranéhna tuluy pareum, nepi ka suku maranéhna aya dina poek anu sampurna, sarta maranéhna titajong, leungit tetempoan kana tanda éta jeung kana Yesus, tuluy murag tina jalan ka handap, kana dunya poek jeung jahat anu aya di handap.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Batu panutup dina sajarah Millerit mangrupa batu pondasi pikeun sajarah saratus opat puluh opat rébu. Ti mimiti tilu malaikat dina taun 1798 nepi ka garéja anu meunang kameunangan dihudangkeun dina minuhan beberesih tempat suci dina hukum Minggu, jalanna dipaparin cahaya ku talatah Pekik Tengah Peuting, sabab éta misil téh nyaritakeun ngeunaan Adventisme, jeung kumaha Allah ngahudangkeun hiji umat pikeun sampurna ngagambarkeun tabiat-Na nalika waktu kasempetan pikeun umat manusa ditutup dina mangsa krisis hukum Minggu.

Di éta jalan, Yesus mingpin, sarta Anjeunna terus nyaangan éta jalan ku ngangkat panangan katuhu-Na anu mulya. Ku kituna aya cahaya anu caang dina awal éta jalan, jeung aya cahaya anu caang anu nungtun ka tungtung éta jalan. Yesus salaku Alfa jeung Omega ngagambarkeun tungtung ku awal, ku kituna cahaya dina dua tungtung éta jalan téh nyaéta amanat Panjerit Tengah Peuting.

Malaikat kahiji sumping dina taun 1798 sarta ngumumkeun yén jam pangadilan-Na geus sumping, “Saying ... the hour of his judgment is come.” Jam pangadilan éta sumping dina taun 1798, sarta nalika éta dimimitian, nikah antara Kristus jeung pangantén anyar-Na—Adventisme Millerit Filadelfia—mimiti lumangsung. Kristus badé dinikahkeun dina 22 Oktober 1844, sarta ti taun 1798 nepi ka 1844 pangantén éta dipersiapkeun. Pangantén éta nya éta Filadelfia, sabab teu aya panghukuman kana pangantén Kristus, lantaran manéhna nyiapkeun dirina sorangan—manéhna murni. Pangumuman ngeunaan pangadilan téh mangrupa pangumuman ngeunaan perkawinan dina awalna dina taun 1798, anu ngahontal ahirna dina taun 1844.

Cahaya dasar jeung cahaya batu puncak pikeun gerakan Millerit téh nyaéta pekabaran anu ngumumkeun perkawinan—pekabaran Seruan Tengah Peuting. Seruan Tengah Peuting éta mangrupa dasar jeung batu puncak tina sajarah malaikat kahiji jeung kadua, kitu deui sajarah Millerit; sarta batu puncak tina sajarah Millerit téh mangrupa batu dasar tina sajarah saratus opat puluh opat rébu, sakaligus ogé jadi batu puncakna. Pangwangunan Bait Allah réngsé nalika batu puncak diteundeun, sarta pagawean nempatkeun éta batu panungtungan anu “ajaib” dimimitian dina bulan Juli 2023.

Aya rupa-rupa kacumponan nubuat anu baris ngawangun batu puncak, tapi batu puncak ogé ngalambangkeun klimaks hiji pekabaran. Pentakosta nya éta batu puncak tina pekabaran usum Pentakosta, sakumaha cahaya tina “tujuh kali” anu sumping ngaliwatan pan Hiram Edson dina taun 1856, nya éta batu puncak anu dipimaksad pikeun pekabaran Miller, sabab bebeneran dasar anu pangheulana kapanggih ku Miller nya éta “tujuh kali.” Dina taun 1856, nolak cahaya anyar tina bebeneran batu puncak sarua hartina jeung milih paéh di padang gurun Laodikea, sakumaha Israil baheula geus ngalampahkeunana salila opat puluh taun. Ieu nandakeun Juli 2023 minangka 1856, titik balik ti Filadelfia ka Laodikea dina sajarah Millerite sarta pangbalikan ti Laodikea ka Filadelfia dina sajarah saratus opat puluh opat rébu. Kristus henteu nikah ka awéwé anu teu murni dina taun 1844, sabab manéhna téh Filadelfia, sarta Anjeunna baris nikah ka pangantén awéwé ti Filadelfia dina hukum Minggu. Tapi heula manéhna kudu nyiapkeun dirina. Naha anjeun geus siap?

Ulah sieun, he eh domba-domba leutik; sabab ku kersaning Rama maraneh anu hade, maranehna dibere Karajaan. Lukas 12:32.

Dina tanggal 22 Oktober 1844, Gusti nikah ka pangantén anu ku Anjeunna geus dipasrahkeun sangkan nuturkeun Anjeunna kana sajarah malaikat katilu, jeung sagala hal anu diwakilan ku malaikat katilu, tapi dina taun 1863 sajarah malaikat katilu dialihkeun ka padang gurun Laodikia. Sajarah ti 1844 nepi ka 1863 ngawakilan mangsa malaikat katilu, ku kituna méré hiji gambaran ngeunaan parawan-parawan bodo dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Eta parawan-parawan téh gandum jeung jukut duri anu keur dipisahkeun ku amanat-amanat anu dilambangkeun ku malaikat—sabab anu ngalakukeun pagawean misahkeun téh nya éta para malaikat.

“Satuluyna sim kuring ningali malaikat anu katilu. Malaikat nu ngiringan ka sim kuring ngadawuh, ‘Pikasiauneun padamelanana. Matak ngageter misina. Anjeunna téh malaikat anu

bakal milih gandum ti antara lalangsana, sarta ngasegel, atawa meungkeut, gandum éta pikeun lumbung sawarga. Ieu hal-hal sakuduna ngarebut sakabéh pikiran, sakabéh paniten.” Early Writings, 119.

Tilu amanat malaikat dina Wahyu opat welas téh mangrupa amanat hujan ahir anu misahkeun jeung ngahijikeun dua golongan.

“Ka Yohanes dibuka pamandangan-pandangan anu jero tur ngageterkeun hate ngeunaan pangalaman garéja. Anjeunna ningali kaayaan, bahaya, pasaliaan, jeung ahirna pangleupasan umat Allah. Anjeunna nyatet amanat-amanat panungtungan anu baris ngaasakeun panén bumi, boh jadi beungkeutan gandum pikeun leuit sawarga, boh jadi beungkeutan suluh pikeun seuneu karuksakan. Perkara-perkara anu kacida ageng pentingna dipedalkeun ka anjeunna, utamana pikeun garéja panungtungan, supaya maranéhana anu kudu malik ti kasasaran ka bebeneran meunang pangajaran ngeunaan bahaya-bahaya jeung pasaliaan-pasaliaan anu aya di hareupeun maranéhna. Taya saurang ogé anu kudu tetep dina poék ngeunaan naon anu bakal tumiba ka bumi.” The Great Controversy, 341.

Éta téh “kecap-kecap kayaktian” anu dina ieu generasi jadi “amanat-amanat panutup anu kudu ngamatangkeun panén,” sarta anu misahkeun dua golongan. Pagawean éta ogé mangrupa pagawean “jalma nu mawa sikat kokotor” tina impian Miller.

“Anu kipas-Na aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna baris ngabersihan lanté pangirikan-Na nepi ka tuntas, jeung ngumpulkeun gandum-Na ka jero lumbung.’ Mateus 3:12. Ieu téh salah sahiji mangsa panyucian. Ku kecap-kecap bebeneran, sekam keur dipisahkeun tina gandum. Ku sabab maranéhna teuing sombong jeung ngarasa bener sorangan nepi ka henteu narima pangbeneran, teuing nyaah ka dunya nepi ka henteu daék narima hirup handap asor, loba anu ngajauhan Yesus. Loba kénéh anu nepi ka ayeuna ngalakonan hal anu sarua. Jiwa-jiwa keur diuji ayeuna, sakumaha murid-murid éta diuji di sinagoga di Kapernaum. Nalika bebeneran ditepikeun nepi ka kana haté, maranéhna ningali yén kahirupan maranéhna henteu saluyu jeung pangersa Allah. Maranéhna ningali perluna robah sagemblengna dina diri sorangan; tapi maranéhna henteu daék ngalakonan pagawean anu merlukeun panolakan diri. Ku sabab éta maranéhna ambek nalika dosa-dosana kabuka. Maranéhna indit bari kasigeung, sakumaha murid-murid ninggalkeun Yesus, bari ngagerendeng, ‘Ieu omongan hésé; saha anu sanggup ngadéngékeunana?’” The Desire of Ages, 392.

Dimimitian ti kuciwa anu gedé taun 1844, tanda-tanda jalan jeung kajadian-kajadian nepi ka 1863 ngagambarkeun sajarah 9/11 nepi ka hukum Minggu. Naha 1844 téh 9/11, saur anjeun?

Tulisan Sister White écés yén malaikat katilu sumping dina 22 Oktober 1844, tapi ogé sumping dina taun 1888 anu ngalambangkeun 9/11. Nu leuwih penting, sakabéh para nabi ngasingkeun sajarah 9/11 éta pisan nepi ka hukum Minggu, ku kituna ieu lain kasaksian dua atawa tilu, tapi kasaksian ngahiji tina unggal saksi tina Firman Allah yén 9/11 nepi ka hukum Minggu téh mangsa di mana “the effect of every vision” kahontal.

Sajarah datangna jeung kacindekan malaikat katilu téh ti taun 1844 nepi ka 1863, sarta ngawakilan mangsa padamelan Allah anu ajaib ti 9/11 dugi ka hukum Minggu. Sajarah éta ogé diwakilan ku

1840 nepi ka 1844, sarta dina garis éta 1840 téh alfa jeung 1844 téh omega. Dina garis 1844 nepi ka 1863, 1844 téh alfa jeung 1863 téh omega. 1844 téh sakaligus alfa jeung omega.

Salib éta saluyu jeung 1844, sarta Alfa jeung Omega ngocorkeun getih-Na dina salib. Ti 9/11 (1840) urang manggihan Wahyu sapuluh nempatkeun sajarah anu dimimitian ku Yohanes ngadahar kitab leutik dina 1840, tuluy kuciwa dina beuteungna dina 1844. Ngadahar téh mangrupa awal; beuteung nandaan ahir. Ayat panungtungan tina pasal sapuluh ngagambarkeun sajarah éta keur diulang deui dina sajarah saratus opat puluh opat rébu.

Tuluy sim kuring nyandak kitab leutik éta tina panangan malaikat, tuluy didahar nepi ka béak; jeung éta karasa amis sapertos madu dina sungut sim kuring; sarta sanggeus sim kuring ngahakan éta, beuteung sim kuring jadi pait. Tuluy anjeunna ngandika ka sim kuring, “Anjeun kudu ngaramal deui di payuneun loba bangsa, jeung umat, jeung basa-basa, jeung raja-raja.” Wahyu 10:10, 11.

Wahyu pasal sapuluh jeung Habakuk pasal dua ngagambarkeun dua pasal anu masihan kasaksian ngeunaan mangsa nuju ti taun 1840 nepi ka 1844. Sajarah taun 1844 nepi ka 1863 dimimitian dina hiji patokan jalan kuciwa, tuluy disusun ku paburencay anu saterusna dituturkeun ku pangumpulan. Dina mangsa éta, sajarah nuju ngeunaan dua papan Habakuk ngahontal panutupna nalika papan kadua dicitak dina taun 1849 sarta dipedalkeun ka mancanagara dina taun 1850. Mangsa papan-papan Habakuk téh ti bulan Méi 1842 nalika bagan 1843 dipedalkeun, jeung mangsa nuju éta réngsé di tempat mimiti éta dimimitian, nya éta ku dipedalkeunnana salah sahiji tina dua papan Habakuk. Bagan 1843 téh alfa, sarta bagan 1850 téh omega.

Dina taun 1856 Hiram Edson nyerat runtuyan artikel anu ngangkat pamahaman William Miller ngeunaan “tujuh kali” ka tingkat anu anyar. Karya Edson éta mangrupa omega tina karya Miller, anu ngangkat bebeneran dasar Miller kana kalungguhan minangka batu puncak anu dimaksudkeun pikeun nguatkeun umat Allah. Cahaya Miller ngeunaan “tujuh kali” nya éta alfa, jeung cahaya Edson ngeunaan “tujuh kali” nya éta omega.

Dina taun 1863 gerakan éta robah jadi garéja anu tungtungna bakal ngahasilkeun hiji gerakan tina jero awakna sorangan, sarua jeung cara kaum Millerite kaluar ti kalangan Protestan, sarta sakumaha murid-murid kaluar tina Yudaisme kana Kristen, jeung sakumaha Yosua jeung Kaleb asalna ti umat perjangjian baheula anu geus ditangtukeun pikeun paéh di padang gurun.

Dina sajarah anu sarua kénéh, (1844 nepi ka 1863) tanduk Republik tina sato galak bumi keur ngalangkungan hiji perjuangan anu sajajar, anu ahirna ngabeledug jadi Perang Sipil, anu ku sakumna ahli sajarah disaluyuan ngahontal titik tengahna dina taun 1863 ku Proklamasi Emansipasi Lincoln. Lincoln ngalambangkeun présidén Republik anu kahiji, anu ngucapkeun sumpah kalungguhan kaprésidénan sanggeus présidén Démokrat anu panggoréngna dina sajarah nepi ka mangsa éta. Anjeunna saterusna dipaéhan. Sadaya ciri nuju ieu, jeung anu séjénna, diulang deui ku présidén Republik anu pamungkas.

Ti taun 1844 nepi ka 1863 ngawengku hiji paburencay jeung panghimpunan. Taun 1863 ngagambarkeun hukum Minggu, ku kituna paburencay anu lumangsung dina 1844 téh hiji-hijina

paburencay nepi ka 1863, nalika para Advent Hari Katujuh Laodikea dipaburencarkeun ka gurun Laodikea. Taun 1844 ngahasilkeun hiji paburencay jeung taun 1863 ngahasilkeun hiji paburencay, ku kituna mere kasaksian kana kanyataan yén sajarah éta mangrupa lambang nubuat anu geus diidéntifikasi, sabab éta dimimitian ku hiji paburencay alfa dina 1844 sarta ditungtungan ku hiji paburencay oméga dina 1863. Paburencay kahiji sumping dina 18 Juli 2020, sarta paburencay oméga anu pamungkas ditepikeun kacumponanana dina hukum Minggu.

“Waktuna keur datang nalika urang bakal dipisahkeun jeung dipapencarkeun, jeung masing-masing urang kudu nangtung tanpa hak istimewa pikeun ngahiji jeung jalma-jalma anu sarua berharga dina iman; jeung kumaha aranjeun bisa nangtung lamun Allah henteu aya di sisi aranjeun, sarta aranjeun terang yén Mantenna nuju mingpin jeung nungtun aranjeun?”
Review and Herald, 25 Maret 1890.

Teu cukup lamun Allah ukur nangtung “di sisi anjeun,” anjeun ogé kudu “nyaho yén Mantenna keur mingpin jeung nungtun anjeun.” Kanyataan ieu mangrupa hiji perkara nubuat anu dilambangkeun ku rupa-rupa ungkara dumasar kana waktu nalika “maraneh bakal nyaho ka PANGERAN.”

Mangka maraneh bakal dahar kalawan loba, nepi ka wareg, sarta muji kana jenengan PANGERAN Allah maraneh, anu geus midamel perkara-perkara anu ajaib ka maraneh; jeung umat Kami moal kungsi era deui. Jeung maraneh bakal nyaho yen Kami aya di tengah-tengah Israil, jeung yen Kami teh PANGERAN Allah maraneh, teu aya deui lian ti eta; jeung umat Kami moal kungsi era deui. ... Ku kituna maraneh bakal nyaho yen Kami teh PANGERAN Allah maraneh anu linggih di Sion, gunung Kami anu suci; tuluy Yerusalem bakal jadi suci, jeung moal aya deui jalma-jalma asing anu ngaliwatan eta. Joel 2:26, 27, 3:17.

Nalika Yerusalem teh suci, manehna téh garéja anu jaya, sabab garéja anu keur tarung téh ditetepkeun minangka garéja anu diwangun ku gandum jeung jukut reujeung; sarta nalika “teu aya deui urang asing anu ngaliwat” “Yerusalem” “salalawasna,” umat Allah “bakal nyaho” “yén Mantenna nuju mingpin jeung nungtun.” Maranéhna nyaho, sabab maranéhna téh jalma-jalma anu geus ngalaksanakeun doa “tujuh kali,” anu ngawengku pangakuan yén Allah can mingpin anjeun nalika anjeun jadi Laodikea, tapi nalika anjeun robah jadi Filadelfia anjeun bakal nyaho “yén Mantenna nuju mingpin jeung nungtun” sarta yén Allah aya “di tengah-tengah Israil.”

Paburencayan (kakecewaan) alpa tanggal 19 April jeung paburencayan (kakecewaan) omega tanggal 22 Oktober ditandaan ku terbitan resmi anu munggaran sanggeus kakecewaan gedé tanggal 22 Oktober. Pamedaran téh mangrupa tanda nabi dina sajarah Millerite jeung dina sajarah kenabian Amérika Serikat, ku sabab éta hal anu munggaran dipedar sacara resmi sanggeus 1844 mangrupikeun waymark tina sajarah éta, jeung waymark éta nandakeun hiji paburencayan.

1847—Sésa-sésa Nu Tinggaleun nu Sumebar di Mana-mana

“Hiji Pangandika pikeun ‘Domba Leutik.’”

“Artikel-artikel di handap ieu ditulis pikeun The Day-Dawn, anu geus diterbitkeun di Canandaigua, New York, ku O. R. L. Crosier. Tapi ku sabab éta surat kabar ayeuna henteu

deui diterbitkeun, sarta ku sabab urang henteu nyaho naha éta bakal diterbitkeun deui, ku sawatara urang di Maine dianggap leuwih hadé lamun éta dipedalkeun dina wangun kieu. Sim kuring hoyong narik perhatian ‘domba leutik’ kana perkara-perkara anu moal lila deui bakal kajadian di ieu bumi....”

Nu maca tangtu parantos niténan yén tilu komunikasi tina kalam Nyi E. G. White parantos diasupkeun kana *A Word to the “Little Flock.”*...

“Komunikasi kadua ti Ibu White, nu kapanggih dina kaca 14–18, mangrupa carita ngeunaan panempoan kahijina kalayan judul, *Ka Sésa Umat nu Sumebar di Mana-mana*. Ieu ditulis dina tanggal 20 Désémber 1845, minangka surat pribadi ka Enoch Jacobs, sarta munggaran dipedalkeun ku nu narima éta surat dina *The Day-Star* tanggal 24 Januari 1846. Tuluy dina tanggal 6 April 1846, ieu dicitak deui dina wangun lembaran leupas ku James White jeung H. S. Gurney. Pernyataan sakumaha nembongan dina *A Word to the ‘Little Flock,’* iwal ti parobahan éditorial leutik jeung tambahan rujukan Kitab Suci, sarua pisan jeung catetan lengkep ngeunaan panempoan éta sakumaha munggaran dicitak.” James White, *A Word to the ‘Little Flock,’* 25.

Taun 1844 nandaan datangna hiji malaikat jeung hiji kuciwa. Dina taun 1845, titingalian anu kahiji dituliskeun, sarta diterbitkeun dina taun 1846. Titingalian anu kahiji téh ditujulkeun ka “sésa anu sumebar ka mana-mana.” Kuring ragu yén nabi awéwé rumaja anu can kawin éta, waktu manéhna nuliskeun titingalian kahijina, nyaho yén salah sahiji ciri kenabian tina “sésa” nyaéta yén ku kabutuhan kenabian maranéhna kudu “sumebar ka mana-mana,” minangka salah sahiji ciri tina saratus opat puluh opat rébu. Dina taun 1846, kulawarga White nikah, ku kituna ngaganti ngaran tukang Ellen jadi White. Dina taun anu sarua, kulawarga White mimiti ngajaga Sabat poe katujuh. Dina taun 1846, perjangan ditandaan geus diréngsékeun, perkawinan kenabian anu dimimitian dina taun 1844 dipurnakeun dina taun 1846, sarta dina taun 1847 terbitan resmi anu kahiji dicitak jeung dikirimkeun.

Mei, 1850

“PAMACA ANU KASIH—Maksud sim kuring dina ieu ulasan nyaéta pikeun ngabuktikeun kasalahan ku cahaya bebeneran suci....”

Dina ngedalkeun ieu karya leutik ka kawanan anu sumebar, kuring geus ngalaksanakeun kawajiban ka maranéhna dina ieu hal, mugia Allah nambahan berkah-Na. Amin.” James White, *The Seventh-day Sabbath not Abolished*, 2.

Publikasi ku James White nandakeun yén pamiarsana waktu éta masih mangrupa domba anu paburencay, tapi éta ogé mangrupa pambélaan kana Sabat poe katujuh. Ieu téh amanat malaikat katilu dina mangsa budakna ditilik tina pamahaman Adventisme Millerite ngeunaan Sabat jeung malaikat katilu. Ieu diterbitkeun dina taun anu sarua nalika bagan 1850 diterbitkeun, jeung duanana babarengan ngawakilan pangangkatna pasukan PANGERAN pikeun nyanghareupan krisis hukum Minggu anu geus ngadeukeutan. Isa salawasna ngagambarkeun tungtung ku permulaan, sarta jalma-jalma anu ngabéwarakeun amanat dina taun 1844 ku ngagunakeun bagan 1843, éta keur ngalambangkeun jalma-jalma anu engké bakal ngabéwarakeun amanat ku ngagunakeun bagan

1850. Dina awal période dua papan Habakuk, jalma-jalma keur ngawawarkeun amanat pikeun jamanna bareng jeung papan Habakuk, sarta dina taun 1850 James White keur nampilkeun amanat malaikat katilu babarengan jeung bagan 1850. Bagan éta dijieun ku Sadérék Nichols dina période waktu 1849, nyaéta mangsa nalika James jeung Ellen White cicing jeung Sadérék Nichols. James White aya patalina sacara langsung jeung produksi bagan 1850, sarta dina taun éta anjeunna mimiti ngawawarkeun amanat malaikat katilu.

“23 Séptémber, [1850] Gusti nunjukkeun ka sim kuring yén Anjeunna parantos ngalegaan panangan-Na pikeun kadua kalina guna mulangkeun sesa umat-Na, sarta yén sagala tarékah kudu dipalikeun dina mangsa pangumpulan ieu. Dina mangsa paburencayna, Israil geus dihantam jeung disabetak; nanging ayeuna dina mangsa pangumpulan, Allah bakal nyageurkeun sarta ngabebedag umat-Na. Dina mangsa paburencayna, tarékah anu dipigawé pikeun nyebarkeun bebeneran ngan saeutik pisan pangaruhna, ngan ngahasilkeun saeutik atawa taya nanaon; tapi dina mangsa pangumpulan, nalika Allah parantos netepkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na, tarékah pikeun nyebarkeun bebeneran bakal ngahontal pangaruh anu dipiharep. Sadaya kudu ngahiji sarta pinuh ku sumanget dina ieu pagawéan. Sim kuring ningali yén matak éra lamun aya anu ngarujuk kana mangsa paburencayna pikeun dijadikeun conto anu ngatur urang ayeuna dina mangsa pangumpulan; sabab lamun Allah ayeuna henteu ngalakukeun leuwih loba pikeun urang tibatan anu dilakukeun-Na harita, Israil moal kungsi dikumpulkeun. Sakitu perluna bebeneran dipedalkeun dina hiji surat kabar, sakumaha ogé dikhotbahkeun.” Review and Herald, 1 Nopémber 1850.

“Pamadegan yén Gusti ‘geus manjangkeun panangan-Na pikeun kadua kalina pikeun mulangkeun sesa umat-Na,’ dina kaca 74, ngan ukur ngarujuk kana kasatuan jeung kakuatan anu kungsi aya di antara maranéhna anu ngarep-ngarep Kristus, sarta kana kanyataan yén Anjeunna geus mimiti ngahijikeun deui jeung ngangkat deui umat-Na.” Early Writings, 86.

Dina Early Writings, Sister White keur mere komentar kana petikan tina Review and Herald patalina jeung anjeunna migunakeun kecap-kecap nabi Yesaya waktu anjeunna nyarios, “Gusti nembongkeun ka kuring yén Mantenna geus ngulinkeun panangan-Na anu kadua kalina pikeun mulangkeun deui sésa umat-Na.” Mantenna ngulinkeun panangan-Na dina taun 1850. Nalika Mantenna ngumpulkeun eta umat ka Tempat Pangsuci Suci pisan dina 22 Oktober 1844, eta kajadian dina panutupan panyebaran ti 677 SM nepi ka 22 Oktober 1844. Yuda literal anu cicing di tanah kamulyaan literal geus disebarkeun salila 2520 taun saluyu jeung “tujuh mangsa” dina Imamat dua puluh genep dina taun 677 SM. Dina panutupan 2520 taun, Israil rohani dikumpulkeun dina 22 Oktober 1844, sarta maranehna langsung disebarkeun deui, jeung panyebaran eta ditutup nalika Gusti ngulinkeun panangan-Na anu kadua kalina. Mantenna ngumpulkeun maranehna anu kadua kalina dina petikan eta pikeun ngalaksanakeun dua perkara: pikeun “ngabeungkeut umat-Na” jeung pikeun “ngahudangkeun” umat-Na.

“Saterusna abdi ningali malaikat katilu. Malaikat anu marengan abdi ngadawuh, ‘Pikasiauneun pangandika-na, dahsyat pancénna. Anjeunna téh malaikat anu bakal milah gandum tina jukut liat, sarta nyégél atawa meungkeut gandum pikeun lumbung sawarga.’ Perkara-perkara ieu kudu ngarebut sakabéh pikiran, sakabéh perhatian. Deui kaula dipintonkeun kana kabutuhan yén jalma-jalma anu percaya yén urang keur narima pesen rahmat pamungkas, kudu misah ti

jalma-jalma anu sapopoé narima atawa nyerep kasasatan anyar. Kaula ningali yén boh nu ngora boh nu kolot henteu kudu ngahadiran pasamoan-pasamoan jalma-jalma anu aya dina kasasatan jeung poék. Malaikat ngadawuh, ‘Mugia pikiran eureun ngancik kana perkara-perkara anu taya mangpaatna.’” Manuscript Releases, jilid 5, 425.

Pangumpulan anu kadua nu dimimitian dina taun 1850 ngalambangkeun panyegelan (pangiket) umat Allah nalika maranéhna diangkat “dihudangkeun” jadi hiji panji. Taun 1850 nandakeun iraha Gusti ngumpulkeun saratus opat puluh opat rébu. Ku kabutuhan nubuat, maranéhna tangtu geus sumebar saméméh dikumpulkeun. Ku kituna, “tilu satengah poé” dina Wahyu 11:11, anu ngalambangkeun 1260, nyaéta satengah tina 2520, sarta ngawakilan panyebaran anu nuturkeun 18 Juli 2020. Wahyu 11:11 ngawakilan pangumpulan anu kadua tina jalma-jalma anu bakal jadi saratus opat puluh opat rébu jeung panji anu diangkat ka bangsa-bangsa sakumaha diatur dina Yesaya 11:11!

Dina poe eta bakal aya hiji akar ti Yese, anu bakal nangtung jadi panji pikeun bangsa-bangsa; ka anjeunna bangsa-bangsa séjén bakal naréangan; sarta pangreureuhna bakal mulya.

Sarta bakal kajadian dina poe eta, yén PANGERAN bakal ngulinkeun deui panangan-Na pikeun kadua kalina, pikeun ngarebut deui sésa umat-Na anu masih kari, ti Asyur, ti Mesir, ti Patros, ti Kus, ti Elam, ti Sinear, ti Hamat, jeung ti pulo-pulo di laut.

Sarta Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma buangan Israil, jeung ngahijikeun deui jalma-jalma Yuda anu sumebar ti opat juru bumi. Yesaya 11:10, 11, 12.

Dina taun 1850 Gusti manjangkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun umat anu keur ngawawarkeun amanat malaikat katilu babarengan jeung amanat Ceurik Tengah Peuting, sakumaha digambarkeun ku dua loh Habakuk. Dina Juli 2023 Gusti manjangkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun umat anu keur ngawawarkeun amanat malaikat katilu babarengan jeung amanat Ceurik Tengah Peuting, sakumaha digambarkeun ku dua loh Habakuk. Boh taun 1850 boh Juli 2023 nandaan pangumpulan “sésa umat-Na” sakumaha anu diucapkeun ku Yesaya dina ayat 11 tina pasal 11. Ayat 11 aya di antara ayat 10 jeung 12, sarta kadua ayat éta sarua nandakeun diangkatna panji ka dunya.

Masing-masing tina tilu ayat éta ngaidentifikasi panji, sanajan ayat nu di tengah ngaidentifikasi maranéhna minangka “sésa.” Sésa di dinya dikumpulkeun pikeun kadua kalina, sarta jumlah kaom anu jadi asal pangumpulan maranéhna téh aya dalapan. “8” ngawakilan lain ngan ukur jalma-jalma nu aya dina bahtra Nuh anu ngalangkung ti dunya heubeul ka dunya anyar tanpa ningali pati, tapi “8” ogé ngawakilan jalma-jalma anu mangrupikeun garéja ka-8 nu asalna tina tujuh. Dua saksi dina Wahyu 11:11 nyaéta maranéhna anu geus dihirupkeun deui. Angka “8” téh lambang kabangkitan, lambang saratus opat puluh opat rébu, lambang baptisan, jeung lambang jalma-jalma anu ngalih ti Laodikia ka Filadelfia sarta jadi panji Yesaya pikeun bangsa-bangsa. Gusti ngalegaan panangan-Na pikeun kadua kalina dina taun 1850 nepi ka 1865, sarta deui dina bulan Juli 2023.

Dina taun 2023, aya cahaya anyar ngeunaan tujuh kali, sakumaha geus aya dina taun 1856. Mangsa ti 1856 nepi ka 1863 ngagambarkeun sajarah saratus opat puluh opat rébu nalika Gusti ngadegkeun

umat sesa-Na jadi hiji pasukan.

Yesaya 11:11 saluyu sampurna jeung Wahyu 11:11, anu ogé saluyu sampurna jeung Daniel 11:11. Yesaya jeung Yohanes ngagambarkeun sajarah internal, ari Daniel ngagambarkeun sajarah eksternal. Garis eksternal Daniel dina 11:11 sajajar jeung garis internal Yohanes dina 11:11, sarta Yesaya 11:11 nembongkeun panji ti garis internal anu nyaur domba Allah nu séjén supaya kaluar tina garis eksternal. Palmoni parantos ngabeungkeut ieu petikan-petikan jadi hiji ranggeuyan anu endah, anu ngan bisa kahontal ku Anjeunna anu jadi Nu Nyipta sagala rupa.

Urang baris neraskeun perkara-perkara ieu dina artikel salajengna.

Paguneman jeung Émbaran Jieunan:

Naha dunya matematika manggihan naon waé harti anu penting dina angka “11”?

Muhun, angka 11 ngandung sababaraha hal anu saéstuna matak narik ati tur penting dina widang matématika (salain ti ngan saukur mangrupa bilangan prima). Ieu di handap mangrupa hal-hal utamana anu remen ditekenkeun ku para ahli matématika jeung anu resep kana matématika:

11 nyaéta bilangan prima ka-5, bilangan prima dua digit pangleutikna, sarta bilangan prima munggaran anu mangrupa palindrom dina basis 10. “11” nyaéta repunit pangleutikna (nyaéta bilangan anu diwangun ku pangulangan digit hiji) anu mangrupa bilangan prima. Ieu hiji-hijina bilangan prima dua digit anu dua digitna sarua. 11, 22, 33, 44, jsb. Ngan “11” waé anu nyumponan éta. “11” nyaéta éksponén prima Mersenne. Ékspansi désimal tina $1/11 = 0.090909\dots$ miboga période ulangan ngan 2, tapi $1/11$ kasohor ogé ku cara séjén: runtuyan bilangan prima 11, 101, 1009, 10007, 100003, jsb., mucunghul dina pedaran ngeunaan bilangan prima dina progresi aritmatika. Gugus dihedral anu ordéna 22 (simétri tina 11-gon beraturan) kaceluk sabab “11” nyaéta bilangan prima pangleutikna anu pikeun éta gugus dihedral miboga struktur non-abelian tanpa puseur anu dipikaresep dina tiori gugus. Dina fisika tioritis (tiori string / tiori-M), jagat raya remen dimodélkeun dina 11 diménsi ruang-waktu, sarta para fisikawan jeung matematikawan anu digawé dina widang éta remen nyebatkeun mucunghulna angka 11. “11” nyaéta hiji-hijina bilangan prima palindromik anu jumlah digitna genap (sakabéh nu séjénna anu jumlah digit genapna leuwih ti 2 bisa dibagi ku 11, ku kituna mangrupa bilangan komposit). Ieu téh hiji téoréma dina tiori bilangan rékréasional.

Intina:

Sanajan “11” henteu boga status adibintang anu sarua jeung π , e, atawa rasio emas, éta angka remen muncul deuih minangka conto pangleutikna atawa conto pangheulana tina rupa-rupa fénoména (bilangan prima repunit pangheulana, hiji-hijina bilangan prima palindromik anu boga jumlah digit genap, mucunghul mimiti dina loba bukti jeung conto bantahan, 11 diménsi dina M-theory, jsb.). Ku kituna, enya—dunya matématika memang nganggap 11 minangka angka anu penting.

“Anjeunna anu mere ilham ka Firman teh juru nerangkeun Firman anu sajatina. Kristus ngajentrekeun piwuruk-Na ku cara ngagero perhatian para pangdenge-Na kana hukum-hukum

alam anu basajan, jeung kana barang-barang anu geus ilahar ku maranehna ditenjo jeung dianggo sapopoe. Ku kituna Anjeunna nungtun pikiran maranehna ti nu sipatna alamiah kana nu sipatna rohani. Loba anu teu geuwat bisa nangkep harti misil-misil-Na; tapi nalika maranehna ti poe ka poe patepung jeung barang-barang anu ku Guru Agung téh geus dipakaitkeun jeung bebeneran-bebeneran rohani, sawatara mimiti ngarasakeun piwuruk bebeneran ilahi anu geus diupayakeun ku Anjeunna pikeun dipatrikeun, sarta ieu jadi yakin kana bebeneran misi-Na jeung tobat kana Injil.” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

“Ku kituna, ku jalan mingpin tina karajaan alamiah ka karajaan rohani, misil-misil Kristus téh mangrupa pameungkeut dina ranté kayaktian anu ngahijikeun manusa jeung Allah, sarta bumi jeung sawarga.” Christ’s Object Lessons, 17.